

מצפוננו של שלמה זרגרופ (המזוקו) על ספסל (הנאשמים) התעורר בכלא אחרי ארבע שנים. הוא הודה

הוא לא היה תיק קל לתביעה. כאשר עמד שלמה זרגרופ לדין לפני בית-הדין המיוחד בתל-אביב לפני שלוש שנים, באשמת רצח המארחת נחמה קליינרמן, הוא הכחיש כל קשר אליה, וטען כי לא הכיר אותה כלל. בידיה של התובעת, רבורה חן, היו רק שתי ראיות נסיבתיות. איש לא ראה את המנוחה והנאשם יחיד, ולא היו עדי-ראיה לרצח. נדח אשה שמנומנת בעלת-פנים יפים מאוד, נמצאה מתה ברירתה, במרכז תל-אביב, אחרי ששכנים שמעו קול-נפץ וראו עשן עולה מרי-

בוגרות בבעליהן? אחותי היתה כל כך חביבה, היא עזרה לכולם." דורית לא פגשה את זרגרופ ולא הכירה אותו. אבל היא התפעלה מקולו המלטף והי עברית הצחה שפיו, כפי ששמעה בבית המישפט, ואמרה: "אחותי היתה רצינית כי זאת. היא קראה ספרים רציניים וראתה סרטים. היא רצתה לעזור את המיקצוע. הנאשם עושה רושם כל כך טוב. הוא מדבר עברית

מסוממים, ששאלו על המארחת. הסניגור נייסה להפנות את החשדות נגד גברים אלמונים ולזכות את שולחן. אולם להפתעת הכל, כאשר שאלה התובעת את העדה אם היא מכירה את הנאשם, הציצה בו בעלת הבר ואמרה: "כן, הוא אחד מהבחורים המסוממים שחיפשו את נחמה." מילים מפתיעות אלה הותירו רושם רב על השופטים, ובחצטרפן לטביעות-האצבע, גרמו להרשתתו של זרגרופ ברצח.

חיר וול, והוא ניסה לשכנע את אשתו שתסיים כיום לקניית המכשיר. תוך כדי בדיקת המכשיר שאיר עליו את טביעות-האצבע. שתי טביעות-האצבע הללו עמדו לכדן, נגד הכחשותיו הנמרצות של זרגרופ. סניגורו, עורך הדין טוביה בנצאל, העלה כמה אפיקי שרירות לחשודים אחרים ברצח. למארחת היו מיספר רב של מכשירים וידידים, ביניהם גם שני שוטרים.

הווצחה בעל-מדיצפון

יפה בקול שקט כזה. הוא נשמע כל כך אינטליגנטי. אחותי אהבה אנשים כאלה. הוא בטח עשה עליה רושם בדיוורים שלו."

מרגיש חיה

רקלימות והמישטרה חסכו מדרי רית את מראה אחותה המתה, ולא הראו לה את התמונות שצילמה המישטרה. הגופה העירומה והרצוצה, כתמי הדם והפיח שנראו בתמונות היו מראה נורא. מראה זה רדף כי וודאי את זרגרופ ושימש חומר דלק למצפוננו. היוכרונות והמחשבות שיכנעו, כנראה, את הצעיר השחרר כי עשה מעשה נורא, שאין עליו כפרה, אלא במאסר-עולם.

כאשר הגיע לפני בית-הדין העליון, ושמע את סניגורו משמיע שוב את ההכחשות, ומצהיר על חפותו חש זרגרופ כי אינו יכול לעמוד בכך. הוא ביקש מבית-הדין להפטר את הסניגור ולהרשות לו לחזור בו מהעיר-עור. אני נמצא בכלא יותר משלוש שנים. שוחחתי עם אנשי-מיקצוע והבנתי את גודל הטעות שעשיתי. אם הייתי ממשיך להכחיש את הרצח הייתי רואה את עצמי כחיה, כפי שהייתי. אינני יכול להתכחש לעצמי ולאמת. אני מצטער מאוד על מה שעשיתי."

בראשונה מאז מעצרו סיפר זרגרופ כיצד קרה הרצח, ומדוע ביצע אותו: "הכרתי אותה לא הרבה זמן. פעם, כשהייתי אצלה בדירה, נוצר בינינו ויכוח. היה בידי מוטי-ברזל. אני מסגר, והייתי בדרכי לעבודה עם חומר-גלם ללקוח. בתיגרה שהתפתחה הרגשתי צורך להגן על עצמי. תקפתי אותה במוט ובכרתי החוצה."

הסיוטים והפחדים החלו מיד אחרי הרצח. עד למעצרו, אחרי חודש, היה הצעיר חסר-מרגוע. הוא לא ישן ולא אכל, ובני ביתו הרגישו בשינוי שחל בו. המעצר הביא לו מעין מרגוע, וההודאה באשמה בבית-הדין פט העליון הביאה לו את הפורקן הנפשי.

ההודאה המפתיעה לא שינתה, כנראה, בהרבה את מצבו המישפטי של זרגרופ. פסק-הדין, שהרשיעו, היה מבוסס היטב על ראיות בלתי-ניתנות-להפרכה, כמו טביעות-האצבע, ועל כך היה העירוע נדחה כנראה במילא. בהודאתו השיג הנאשם גם את הפורקן הנפשי וגם את התפעלות הציבור ממעשהו הנדיר. את נחמה קליינרמן אי-אפשר כבר להשיב לחיים.

שלוש שנים עברו מאז צידון זרגרופ למאסר-עולם ועד לשמיעת עירועו לפני בית-הדין המישפט העליון, בשבוע שעבר. השנים עשו בנאשם את שלהן. בעור שלפני מעצרו היה אדם צעיר, חילוני ומגולח למישעי, הרי שד כבר בתחילת מישפטו החל מגדל זקן. המנר חה הטרדיה בוודא רבות את מנוחתו בכלא. לדברי כל מכריה וחברותיה המארחות, שפקדו את כל ישיבות בית-הדין המישפט, היתה נחמה אשה טובה ונעימת-שיחה. רבים אהבוה, ונהגו לשוחח איתה שיחות ארוכות.

מגיל צעיר עברה כאמרת, ואחרי כמה שנים הצטרפה אליה גם אחותה הצעירה, דור רית, שהתגוררה איתה ברירתה ועסקה באותו מיקצוע. סיפרה עליה אחותה: "היא כל כך רצתה ילד! למה זה היה צריך לקרות לה? היא מעולם לא עשתה רע לאיש, או מה אם היתה מארחת של ברים? סרות נשים נשואות הן

אחד מהשוטרים הללו הפך, בידי הסניגור, לחשוד מיספר אחד בתיק. הסניגור טען כי בידיה של המנוחה היו תמונות של השוטר, והיא התכוונה להציגן לפני מפקדיו, וגם טען נה כי היא בהריון ממנו. השוטר סולק מתפקידו במישטרה עקב קשריו הסודיים עם הדי-מארחת.

ארבעה מסוממים

בין עדי-ההגנה הביא הסניגור גם צעיר זה שניהלה בר בתל-אביב, שם עברה המנוחה לעיתים. העדה נחקרה על גבר צעיר, בלונדי, שבא לבר ביום הרצח ושאל על המי-ארחת. לפני שהלך אמר: "את יכולה להגיד לנחמה שהחשבון בינינו ייסגר, ואחרי-כך אני נוסע לחו"ל." כאותו הערב הגיעו גם ארבעה בחורים

רתה. המישטרה ומכבייהאש גילו את גופתה עירומה וחבוטה במוטי-ברזל גדול שנמצא לידה. על השטח, בצד המיטה, נעמדו מיספר חפצים שהרצח הצית כנראה, כדי לשרוף את כל העיקבות שהותר. אך האש הציתה מיכל תרסיס לשיער שהתפוצץ, והזעיק את השכנים במטרה הצליחה האש לכלות את השכני המישטרה מצאו כתמידים מעל למיטה, ועליו טביעת כפידו של אדם.

מאחר שאיש לא קישר את זרגרופ למנוחה, לא הגיעה אליו המישטרה אלא אחרי חודש ימים. הקשר איתו נוצר דרך מכשיר-הווידיאו של המנוחה, שנגנב מדירתה בזמן הרצח. די מכשיר התגלה אחרי חודש, מוסתר ליד בית-דני בשכונת-התיקוה, קרוב למקום-מגוריו של הנאשם. היתה עליו טביעות-האצבע של זרגרופ. אבל היה לו הסבר גם לכך. הוא סיפר לשוטרים כי שכן הציע לו את המכשיר במי-

קרוב נחמה קליינרמן מוטי-ברזל בראש